1.11.2017

1740/01.03/2017

Jakelussa mainitut

LAUSUNTOPYYNTÖ LUONNOKSESTA MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖN ASETUKSEKSI VAROTOIMENPITEISTÄ LINTUINFLUENSSAN LEVIÄMISEN EHKÄISEMISEKSI LUONNONVARAISTEN LINTUJEN JA SIIPIKARJAN VÄLILLÄ

Maa- ja metsätalousministeriö pyytää lausuntoanne liitteenä olevasta luonnoksesta.

Lausunnot pyydetään toimittamaan viimeistään 20.11.2016 ensisijaisesti sähköpostilla osoitteeseen kirjaamo@mmm.fi tai kirjeitse osoitteeseen Maa- ja metsätalousministeriö, PL 30, 00023 VALTIONEUVOSTO. Sähköiset lausunnon tulee toimittaa pdf-, word- tai rtf -tallennusmuodossa.

Tämä lausuntopyyntö on lähetetty vain sähköisenä.

Lisätietoja antaa neuvotteleva virkamies Katri Levonen, puh. 02951 62385 sekä lainsäädäntöneuvos Johanna Wallius, puh. 02951 62244

Osastopäällikkö Minna-Mari Kaila

Neuvotteleva virkamies Katri Levonen

LIITTEET:

1) Ehdotus maa- ja metsätalousministeriön asetukseksi varotoimenpiteistä lintuinfluenssan leviämisen ehkäisemiseksi luonnonvaraisten lintujen ja siipikarjan välillä.

2) Muistio

Ministeriön lausuntopyynnöt löytyvät myös internet-sivustolta MMM:n vireillä olevat lausuntopyynnöt.

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ
PL 30, 00023 VALTIONEUVOSTO (Helsinki)
puh. 0295 16 001 faksi (09) 160 54202

JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIET
PB 30, 00023 STATSRÅDET (Helsingfors)
tfn 0295 16 001 fax (09) 160 54202

MINISTRY OF AGRICULTURE AND FORESTRY
PO Box 30, FI-00023 GOVERNMENT, Finland (Helsinki)
tel. +358 0295 16 001 fax +358 9 160 54202

JAKELU

Elintarviketurvallisuusvirasto

Aluehallintovirastot

Luonnonvarakeskus

Suomen Siipikarjaliitto ry

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry

Suomen Eläinlääkäriliitto ry

Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund rf

Suomen Kuntaliitto

Elintarviketeollisuusliitto ry

Eläinten terveys ETT ry

Luomuliitto ry

Pro Luomu ry

Ahvenanmaan maakunta

Allekirjoitettu lausuntopyyntö on maa- ja metsätalousministeriön arkistossa.

EHDOTUS MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖN ASETUKSEKSI VAROTOIMENPITEISTÄ LINTUINFLUENSSAN LEVIÄMISEN EHKÄISEMISEKSI LUONNONVARAISTEN LINTUJEN JA SIIPIKARJAN VÄLILLÄ

Kansallinen lainsäädäntö

Korkeapatogeeninen lintuinfluenssa ja matalapatogeeninen H5 ja H7 tyypin lintuinfluenssa on määritelty helposti leviäviksi eläintaudeiksi vastustettavista eläintaudeista ja niiden luokittelusta annetulla maa- ja metsätalousministeriön asetuksella (843/2013), joka on annettu eläintautilain (441/2013) nojalla.

Eläintautilain 44 §:ään sisältyvän valtuussäännöksen mukaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää eräistä kielloista ja toimenpiteistä tilanteessa, jossa helposti leviävää tai vaarallista eläintautia esiintyy Suomessa tai jossa sitä epäillään esiintyvän luonnonvaraisissa eläimissä tai leviävän Suomeen luonnonvaraisten eläinten tai vektoreiden välityksellä tai muulla vastaavalla tavalla. Tällöin voidaan eläimistä vastuussa olevia toimijoita mm. velvoittaa pitämään taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia eläimiä sisätiloissa, suojaamaan ulkona pidettävien eläinten ruokintapaikat ja toteuttamaan muita toimenpiteitä sen estämiseksi, etteivät pitopaikoissa pidettävät eläimet saa tartuntaa luonnonvaraisista eläimistä. Lisäksi voidaan kieltää taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten vieminen eläinnäyttelyihin, eläinkilpailuihin tai muihin vastaaviin tilaisuuksiin.

Lintuinfluenssan vastustamiseksi tarpeellisia kieltoja ja toimenpiteitä on asetettu varotoimenpiteistä lintuinfluenssan leviämisen ehkäisemiseksi luonnonvaraisten lintujen ja siipikarjan välillä annetulla maa- ja metsätalousministeriön asetuksella (386/2006), joka pohjautuu Euroopan komission päätöksiin. Asetuksessa säädetään tietyistä viranomaisten velvollisuuksista sekä asetetaan eläintenpitäjiin kohdistuvia vaatimuksia, jotka liittyvät siipikarjan rehun ja juomaveden suojaamiseen luonnonvaraisilta vesilinnuilta sekä tartunnan estämiseen laiduntamisen yhteydessä.

Asetuksessa säädetään myös osan vuotta kestävästä siipikarjan ulkonapitokiellosta. Ulkonapitokielto on vuoden 2006 Euroopan lintuinfluenssaepidemiasta alkaen ollut voimassa pääasiassa keväisin maaliskuun alusta toukokuun loppuun. Syksyllä 2016, jolloin Suomessa todettiin lintuinfluenssaa luonnonvaraisissa vesilinnuissa, kieltoaikaa kuitenkin laajennettiin siten, että se alkaa joulukuun alusta ja kestää toukokuun loppuun. Mainittuna aikana on myös kielletty viemästä eläinnäyttelyihin tai muihin vastaaviin tilaisuuksiin siipikarjaa ja muita lintuja, ei kuitenkaan vähintään kuusi kuukautta maassa olleita ja yksinomaan sisätiloissa lemmikkieläiminä pidettäviä häkkilintuja.

Nyt voimassa oleva Siipikarjan ulkonapitokielto ei koske eläinsuojelulain (247/1996) 20 §:ssä tarkoitettuja eläintarhoja ja pysyviä eläinnäyttelyitä eikä kyyhkyslakoista tapahtuvia vapaalentoja. Se ei myöskään koske sellaisia pitopaikkoja, joissa ei pidetä samanaikaisesti sekä tarhattuja vesilintuja että kaupalliseen lihan- tai munantuotantoon tarkoitettua muuta siipikarjaa ja joissa ulkotarhat on suojattu riittävän tiheällä verkolla tai muulla vastaavalla tavalla siten, että luonnonvaraiset vesilinnut eivät pää-

se kosketuksiin siipikarjan kanssa. Viimeksi mainitun poikkeuksen mukaisesta ulkonapidosta on tehtävä ennakkoilmoitus kunnaneläinlääkärille.

Komission täytäntöönpanopäätös 263/2017/EU

Ulkonapitokieltoa ja muita varotoimenpiteitä koskevan asetuksen viimeisimmän muutoksen jälkeen on annettu komission täytäntöönpanopäätös (263/2017/EU) riskienvähentämistoimenpiteistä ja tehostetuista bioturvallisuustoimenpiteistä ja varhaisen havaitsemisen järjestelmistä, jotka liittyvät luonnonvaraisten lintujen aiheuttamaan vaaraan korkeapatogeenisten lintuinfluenssavirusten tarttumisesta siipikarjaan.

Päätöksen mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla tiettyinä jäsenvaltion määrittäminä riskiajanjaksoina ja tietyillä määrittämillään riskialuilla vähennetään riskiä korkeapatogeenisten lintuinfluenssavirusten tarttumisesta luonnonvaraisista linnuista siipikarjaan. Toimenpiteillä on pyrittävä etenkin estämään luonnonvaraisten lintujen ja erityisesti luonnonvaraisten muuttavien vesilintujen pääseminen suoraan tai välilliseen kosketukseen siipikarjan kanssa.

Toimenpiteinä on kiellettävä siipikarjan ulkonapito, siipikarjalle tarkoitettujen vesisäiliöidensuojaaminen, veden antaminen siipikarjalle sellaisista pintavesistä, joihin luonnonvaraiset linnut voivat päästä sekä siipikarjan rehun varastointi suojaamatta sitä luonnonvaraisilta linnuilta ja muilta eläimiltä.

Muina riskiä vähentävinä toimenpiteinä jäsenvaltioiden on kiellettävä siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen kokoaminen toreille, näyttelyihin ja kulttuuritapahtumiin sekä lahkoihin *Anseriformes* ja *Craradriiformes* kuuluvien houkutuslintujen käyttö.

Jäsenvaltiot voivat päätöksen mukaan kuitenkin sallia tiettyjä poikkeuksia kielloista edellyttäen, että käytössä on riittäviä bioturvallisuustoimenpiteitä. Päätöksen mukaiset vedensaantia koskevat bioturvallisuustoimenpiteet liittyvät vesisäiliöiden suojaamiseen tai veden käsittelyyn virukset tuhoavalla tavalla. Ulkonapitoa koskevat bioturvallisuustoimet liittyvät mm. lintujen ulkotarhojen suojaamiseen verkoilla, katoilla tai muilla tarkoitukseen soveltuvilla keinoilla tai vähintäänkin ulkona pidettävien lintujen rehun- ja vedensaannin järjestämiseen suojatussa paikassa. Myös kiellosta koota siipikarjaa näyttelyihin yms. ja käyttää houkutuslintuja voidaan tehdä poikkeuksia.

Päätöksen mukaan jäsenvaltioiden on otettava käyttöön taudin varhaisen havaitsemisen järjestelmät tai tehostettava näitä järjestelmiä sekä toteutettava tehostettua luonnonvaraisten lintujen seurantaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle päätöksen noudattamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä sekä mahdollisista myönnetyistä poikkeuksista.

Nykytilan arviointi

Korkeapatogeeninen lintuinfluenssa on siipikarjalle yleensä tappava tauti. Eri siipikarjalajit ovat eri tavalla herkkiä eri kiertäville lintuinfluenssakannoille. Osa lintuinfluenssatartunnoista siipikarjalla on epidemiologisten selvitysten perusteella saatu luonnonvaraisista linnuista. Syksyllä 2016 Euroopassa levisi korkeapatogeeninen H5N8 tyypin lintuinfluenssa luonnonvaraisissa linnuissa. Näistä tartunta levisi myös siipikarjaan ja vankeudessa pidettäviin lintuihin. Suomessakin tavattiin tällöin ensimmäistä kertaa

korkeapatogeenista lintuinfluenssaa luonnonvaraisissa linnuissa ja lintutarhassa. Siipikarja säästyi tartunnalta.

Lintuinfluenssa H5N8 epidemia jatkuu edelleen, mutta tapauksia on ollut lähinnä Italiassa. Suomessa lintuinfluenssavaaran katsotaan tällä hetkellä olevan vähäisempi. Tämä mahdollistaisi ulkonapitokiellon osalta palaamisen ennen vuotta 2016 vallinneeseen tilanteeseen, jossa kielto oli voimassa keväisin 3 kk ajan. Tänä aikana kielto katsotaan edelleen tarpeelliseksi ulottaa koko maahan, johtuen mm. lintujen kevätmuutosta sekä Suomelle luonteenomaisesta vesistöjen runsaudesta.

Voimassa olevassa varotoimenpiteitä koskevassa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa 386/2006 säädetyt rehun ja juomaveden saantia koskevat kiellot ja toimenpiteet ovat hyvin pitkälti yhdenmukaisia komission täytäntöönpanopäätöksen edellyttämien vastaavien kieltojen ja toimenpiteiden kanssa, joten niiden osalta muutostarpeita ei ole.

Metsästyslain (615/1993) 33 § kieltää jo elävien eläinten käyttämisen houkuttimena, joten lahkoihin Anseriformes ja Craradriiformes kuuluvien houkutuslintujen käyttöä ei ole tarvetta erikseen kieltää.

Komission päätöksen täytäntöön panemiseksi on eräiltä osin tarpeen säätää taudin varhaisen havaitsemisen järjestelmästä ja luonnonvaraisten lintujen seurannan tehostamisesta. Varhaisen havaitsemisen järjestelmä pohjautuu mm. eläintautilaissa säädettyyn tautiepäilyä koskevaan ilmoitusvelvollisuuteen, joka koskee paitsi eläimistä vastuussa olevaa toimijaa myös muuta henkilöä, joka osallistuu eläimen tutkimiseen, hoitoon, käsittelyyn, kuljetukseen, lopetukseen, teurastukseen, metsästykseen, pyyntiin, perkuuseen tai tarkkailuun. Eläimistä vastuussa olevan toimijan on ilmoitettava myös sellaisesta eläinten joukkosairastumisesta tai joukkokuolemasta sekä olennaisesta eläinten käyttäytymiseen tai tuottavuuteen liittyvästä muutoksesta, joka voi viitata vastustettavan tai uuden vakavan eläintaudin esiintymiseen. Lain 14 §:n 2 momenttiin sisältyvän asetuksenantovaltuuden mukaisesti näitä muutoksia voidaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella täsmentää.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 386/2006 antamisen jälkeen on uudistettu eläintautilaki, johon sisältyy lintuinfluenssan vastustamista koskevan neuvoston direktiivin 2005/94/EY mukainen siipikarjan määritelmä. Tämä määritelmä poikkeaa jonkin verran asetuksen 386/2006 määritelmästä.

Ehdotus ja sen perustelut

Maa- ja metsätalousministeriön asetus 386/2006 ehdotetaan kumottavaksi ja korvattavaksi uudella maa- ja metsätalousministeriön asetuksella varotoimenpiteistä lintuinfluenssan leviämisen ehkäisemiseksi luonnonvaraisten lintujen ja siipikarjan välillä. Asetus koskisi komission täytäntöönpanopäätöksen 263/2017/EU täytäntöönpanoa.

Asetuksessa olisi taudin varhaiseen havaitsemiseen liittyen säännökset, joilla täsmennettäisiin toimijan velvollisuutta ilmoittaa eläimiin ja tuotantoon liittyvistä muutoksista. Asetuksessa säädettäisiin myös lintuinfluenssan leviämisen estämistä koskevina varotoimenpiteinä tarpeellisista siipikarjan hoitamista, juomavettä ja rehua koskevista vaatimuksista, maaliskuun alusta toukokuun loppuun voimassa olevasta siipikarjan ulkopitokiellosta ja sitä koskevista poikkeuksista sekä siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen viemisestä eläinnäyttelyihin tai muihin vastaaviin tilai-

suuksiin. Siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen määritelmät saatettaisiin vastaamaan lain ja direktiivin määritelmiä.

Viranomaisia koskisivat ehdotetut luonnonvaraisten lintujen seurannan tehostamiseen liittyvät säännökset.

Uuden asetuksen olennaisimmat muutokset nykytilaan nähden olisivat vuosittaisen ulkonapitoa ja eläinnäyttelyihin viemistä koskevan kieltoajan lyheneminen kolmella kuukaudella sekä se, että siipikarjan ulkotarha olisi suojattava kauttaaltaan verkolla tai muulla vastaavalla tavalla, joka sisältää myös ulkotarhan kattamisen. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen EFSA:n mielipiteen mukaan verkkokatto estää siipikarjaa saamasta lintuinfluenssatartuntaa luonnonvaraisista linnuista (EFSA Journal 2017;15(1):4687 s. 15). Aikaisemmin siipikarjan suojausvaatimusten tulkinnassa on ollut erilaisia alueen sijaintiin liittyviä eroja. Nyt kattamista koskeva vaatimus määriteltäisiin selkeästi asetuksessa.

Erona voimassa olevaan asetukseen nähden olisi myös se, että sileälastaiset linnut rajattaisiin ulkonapitokiellon ulkopuolelle. Tämä merkitsisi, että edellä mainitut ulkotarhan kattamista koskevat vaatimukset eivät koskisi strutsien ja emujen kasvatusta.

Sen sijaan eläinsuojelulain 20 §:ssä tarkoitetut pysyvät eläinnäyttelyt ehdotetaan säädettäväksi ulkonapitokiellon piiriin. Pysyvällä eläinnäyttelyllä tarkoitetaan pysyvää laitosta, jossa pidetään yleisölle näytteillä valtaosin muihin kuin luonnonvaraisiin eläinlajeihin kuuluvia eläimiä. Toiminnalle on oltava aluehallintoviraston lupa. Pysyviä eläinnäyttelyitä on noin 60, joista suurin osa on melko pieniä kotieläinpihoja. Niihin liittyvän lintujen ulkonapidosta aiheutuvan eläintautiriskin ei voida katsoa olennaisesti eroavan muuhun lintujen ulkonapitoon kytkeytyvästä riskistä.

Muutos nykytilaan olisi myös kieltoaikana tapahtuvaa lintujen ulkonapitoa koskevan toimijan ilmoitusvelvollisuuden poistuminen.

Ehdotuksen vaikutukset

Esityksellä ei ole vaikutuksia valtiontalouteen.

Ehdotus pääosin keventää toimijoihin kohdistuvia vaatimuksia, kun siipikarjan vuosittainen ulkonapitokieltoaika lyhenee kolmella kuukaudella ja ulkonapitokieltoa koskeva ilmoitusvelvollisuus poistuu.

Asian valmistelu

Ehdotukset on valmisteltu virkatyönä maa- ja metsätalousministeriössä. Asetuksista on pyydetty lausunto Elintarviketurvallisuusvirastolta, Aluehallintovirastoilta, Luonnonvarakeskukselta, Suomen Siipikarjaliitto ry:ltä, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimealta, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry:ltä, Suomen Eläinlääkäriliitto ry:ltä, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund rf:ltä, Suomen Kuntaliitto ry:ltä, Elintarviketeollisuusliitto ry:ltä, Eläinten terveys ETT ry:ltä, Luomuliitto ry:ltä, Pro Luomu ry:ltä ja Ahvenanmaan maakunnalta.

Voimaantulo

Tarkoituksena on, että nyt ehdotettu asetus tulee voimaan joulukuun alusta 2017.

Neuvoston direktiivi 2005/94/EY (32005L0094); EUVL N:o L 10, 14.1.2006, s. 16
Komission täytäntöönpanopäätös 263/2017/EU riskienvähentämistoimenpiteistä ja tehostetuista bioturvallisuustoimenpiteistä ja varhaisen havaitsemisen järjestelmistä, jotka liittyvät luonnonvaraisten lintujen aiheuttamaan vaaraan korkeapatogeenisten lintuinfluenssavirusten tarttumisesta siipikarjaan

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
varotoimenpiteistä lintuinfluenssan leviämisen ehkäisemiseksi luonnonvaraisten lintujen ja siipikarjan välillä

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläintautilain (441/2013) 14 §:n 2 momentin, 17 §:n 5 momentin ja 44 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään niistä siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen pitäjiä velvoittavista kielloista ja toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on ehkäistä luonnonvaraisissa linnuissa mahdollisesti esiintyvän korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviäminen siipikarjaan. Lisäksi asetuksessa säädetään tartunnan varhaiseen havaitsemiseen liittyvistä toimenpiteistä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
1) *siipikarjalla* eläintautilain 6 §:n 4 kohdassa määriteltyä siipikarjaa;
2) *muilla vankeudessa pidettävillä linnuilla* lintuja, joita ei lueta siipikarjaan mutta joita pidetään vankeudessa esityksiä, näyttelyitä, kilpailuja, kasvattamista, myyntiä, lajien säilytystä tai muuta tarkoitusta varten.

3 §

Toimijan ilmoitusvelvollisuus eläimiin ja tuotantoon liittyvistä muutoksista

Eläintautilain 14 §:ssä säädetään toimijan velvollisuudesta ilmoittaa kunnaneläinlääkärille tai aluehallintovirastolle lintuinfluenssaepäilystä sekä sellaisesta olennaisesta eläinten käyttäytymiseen tai tuottavuuteen liittyvästä muutoksesta, joka voi viitata taudin esiintymiseen. Mainittuna muutoksena pidetään erityisesti selittämätöntä eläinten kuolleisuuden nousua sekä rehun- ja vedenkulutuksen ja muninnan laskua.

Tätä julkaisua on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastolta
Käyntiosoite Mariankatu 23 00170 HELSINKI
Postiosoite PL 30 00023 VALTIONEUVOSTO
Puhelin 0295 16 2316
Telekopio (09) 160 53338

4 §

Tehostettu luonnonvaraisten lintujen seuranta

Elintarviketurvallisuusviraston on suoritettava luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan seurantaa siten kuin siitä säädetään:

1) siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaohjelmien täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa annetun komission päätöksen (2010/367/EU) liitteessä II; sekä
2) riskienvähentämistoimenpiteistä ja tehostetuista bioturvallisuustoimenpiteistä ja varhaisen havaitsemisen järjestelmistä, jotka liittyvät luonnonvaraisten lintujen aiheuttamaan vaaraan korkeapatogeenisten lintuinfluenssavirusten tarttumisesta siipikarjaan annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/263 8 artiklassa.

5 §

Siipikarjan hoitamista, juomavettä ja rehua koskevat vaatimukset

Siipikarjan rehun ja juomaveden saanti on järjestettävä sisätiloissa tai sellaisessa muussa paikassa, johon luonnonvaraiset vesilinnut eivät pääse.

Jos pitopaikassa on käytössä lintujen hyvinvoinnin kannalta tarpeellisia vesialtaita, on luonnonvaraisten vesilintujen pääsy niihin estettävä.

Siipikarjalle annettava vesi ei saa olla peräisin pintavesistä sellaisesta paikasta, jossa luonnonvaraisia vesilintuja on paljon, ellei vettä ennen siipikarjalle antamista kuumenneta tai desinfioida siten, että mahdollinen lintuinfluenssavirus tuhoutuu käsittelyssä.

Siipikarjan rehu on varastoitava suojattuna luonnonvaraisilta linnuilta ja muilta eläimiltä.

6 §

Siipikarjan ulkonapitokielto

Siipikarjan pitäminen ulkona on kielletty vuosittain maaliskuun 1 päivän ja toukokuun 31 päivän välisenä aikana. Kielto koskee myös luonnonmukaista tuotantoa harjoittavia pitopaikkoja.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kielto ei kuitenkaan koske:
1) eläinsuojelulain (247/1996) 20 §:ssä tarkoitettuja eläintarhoja;
2) kyyhkyslakoista tapahtuvia vapaalentoja;
3) tarhattuja sileälastaisia lintuja; eikä
4) sellaisia pitopaikkoja, joissa ei pidetä samanaikaisesti sekä tarhattuja vesilintuja että kaupalliseen lihan- tai munantuotantoon tarkoitettua muuta siipikarjaa ja joissa ulkotarhat on kauttaaltaan aidattu ja katettu riittävän tiheällä verkolla tai muulla vastaavalla tavalla siten, että luonnonvaraiset linnut eivät pääse kosketuksiin siipikarjan kanssa.

7 §

Siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen vieminen eläinnäyttelyihin ja muihin vastaaviin tilaisuuksiin

Siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen vieminen eläinnäyttelyihin tai muihin vastaaviin tilaisuuksiin on kielletty vuosittain maaliskuun 1 päivän ja toukokuun 31 päivän välisenä aikana. Kielto ei koske vähintään kuuden kuukauden ajan maassa olleita ja yksinomaan sisätiloissa lemmikkieläiminä pidettäviä häkkilintuja.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2017.

Tällä asetuksella kumotaan varotoimenpiteistä lintuinfluenssan leviämisen ehkäisemiseksi luonnonvaraisten lintujen ja siipikarjan välillä annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (386/2006).

Helsingissä x päivänä marraskuuta 2017

Maatalous- ja ympäristöministeri

Neuvotteleva virkamies